

τι κοιν. γιαούρτιν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.) Χίος γιαούρτ' βόρ. ιδιώμ. γιάρτ' Θεσσ. (Συκαμν.) γιούρτ' Στερελλ. (Ἀράχ.) διαγούρτι "Ηπ. (Καστανοχ. κ.ά.) δαγούρτι Τσακων. (Χαβουτσ.) διαγούρτ' "Ηπ. (Ἑλληνικ. Πλατανοῦς. κ.ά.) "Ιμβρ. Στερελλ. (Ἀράχ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) διαγούρτι Ζάκ. "Ιθάκ. Κεφαλλ. (Φαρακλῆτ.) Πελοπν. (Μεσσην. Σιβ.) διαγούρτ' Ἀλόνν. Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Ἀκρ. Στρόπον. κ.ά.) "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Δεσφ. Φθιώτ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) διαγούρτι Πελοπν. (Ἀχαΐα Καλάβρυτ. Λάστ. Χάβαρ.) — Λεξ. Κομ. γιαούρτι Εὐβ. (Κουρ.) ἱαούρτ' Μακεδ. (Δρυμ.) γιγούρτι Θράκ. (Αἶν.) Ἴων. (Σμύρν.) Κρήτ. (Μόδ. κ.ά.) γιγούρτ' Δαρδαν. (Λάμψακ.) Λέσβ. Στερελλ. (Παρνασσ.) λιγούρτι Ἴων. (Βουρλ.) νιγούρτ' Λέσβ. Λήμν. Μ. Ἀσία (Κυδων.) γεργούτι Πελοπν. (Γορτυν. Καρδαμ. Κυνοῦρ. Μάν. Ξηροκ. κ.ά.) — Κ. Μαρίν., Ν. Ἔστ. 1 (1927), 929 γεργούκι Τσακων. γιαγούρτη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσην.) γιαγούρτ' "Ηπ. (Λάκκα Σούλ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) γιαγούρτη Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γορτυν. Δίβρ. Λεντεκ. Μανιάκ. Τριφυλ.) γιαούρτη Κρήτ. Νίσυρ. Πελοπν. (Βασαρ. Βούρβουρ. Γεράκ. Κοπαν. Λακεδ. Μεγαλόπ. Πάτρ. Παιδεμέν.) κ.ά. γιαούρτ' Θεσσ. (Φάρσαλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Καλοσκοπ. Λεβάδ. Φθιώτ. Φωκ.) διαγούρτη "Ηπ. (Καστανοχ.) διαγούρτ' "Ηπ. (Δωδών. Ἑλληνικ. κ.ά.) διαγούρτη Πελοπν. (Βούρβουρ.) διαγούρτ' Ἀλόνν. Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Στρόπον.) "Ηπ. (Δωδών. Κουκούλ.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Δομοκ. Κρήν. Τρίκερ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Ἀχυρ. Γραν. Καλοσκοπ. Κλών. Λεπεν. Μαλεσ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.) διαγούρτη Πελοπν. (Βούρβουρ. Δάρα Ἀρκαδ.) διούρτη Εὐβ. (Στρόπον.) γιγούρτη Κρήτ. (Ἱεράπ.) γιούρτ' Στερελλ. (Εὐρυταν.) γεργούτη Πελοπν. (Βασαρ. Τσιτάλ. Φιγάλ.) γεούρτη Πελοπν. γιαούρτης ὁ, Δ. Κρήτ. γιγούρτης Κρήτ. (Ραμν. Ρέθυμν.) Πληθ. γιαούρτσια Χάλκ. γιαγροῦτες Πελοπν. (Μανιάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. οὐς. *y o ğ u r t*. Ὁ τύπ. *γ ι α ρ γ ο ῦ τ ι* καὶ εἰς Σομ.

Πηγμένον δξύγαλα κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. Μισθ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): *Μ'* ἀρέσει πολὺ τὸ γιαούρτι. *Κάθε βράδυ* τρώμε ἀπὸ ἓνα γιαούρτι ὁ καθένας. *Πᾶρε μου ἓνα γιαούρτι* κοιν. *Γιαούρτι* σακκουλήσιο - τῆς σακκούλας κοιν. Σουρωτὸ γιαούρτι (συνών. μετὰ τὸ προηγούμε.) Δ. Κρήτ. *Στραγγιχτὸ γιαούρτ'* (συνών. μετὰ τὸ προηγούμε.) Προπ. (Ἀρτάκ.) *Στραγγιχτὴ γιαούρτη* (συνών. μετὰ τὸ προηγούμε.) Πελοπν. (Γαργαλ.) *Γιαγούρτ'* τσῆ καραβάνας. *Γιαγούρτ'* τοῦ γαβάνου (= τοῦ δοχείου, τοῦ *κεσε*) Προπ. (Ἀρτάκ.) *Νὰ πάρουμε μιὰ κανάτα διαγούρτι*, *νὰ φκειάσουμε διαουρτόπιττα* Ἰθάκ. *Πᾶρι μ' λήρ'* πωτιά, *νὰ πῆξον διαγούρτ'* Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.) *Δὲ γάναμαν σήμωρα* πωλὺ διαγούρτι "Ηπ. (Ζαγόρ.) *Ἀμα καγῆς*, ἀλείβεις τὴ *βληγῆν* μετὰ γιαούρτιν Χίος. *Τὴν Τυρινὴ βδομάδα* τρώμε γιαουῤες, *τυριά*, ἀβγά 'ς τὴ θράκα καὶ μακαρούνια μετὰ μουντζήθρα Πελοπν. (Γαργαλ.) *Νὰ τοῦ πῆς νὰ πῆξῃ κ' ἓνα λεβέτι γεργούτι* Πελοπν. (Γορτυν.) *Τοῦ διαγούρτ'* πῆξιτι μετὰ μαῖα γάλα Ἀλόνν. Σκόπ. *Τὸ γιοργούκι μ'* ἐπᾶε (= ἐπῆξε) Τσακων. *Μὰ φτάσ'* διαγούρτ' (θὰ φτειάξω γιαούρτι) Τσακων. (Χαβουτσ.) *Χαλᾶμι γάλα καὶ τὸ κάνουμε διαγούρτ'* Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) *Ἐχεις λίγια γιαουρτοπυτιά* *νὰ πῆξουμε γιαγούρτη*; Πελοπν. (Δίβρ.) *Κάτσε νὰ φᾶς τὴ γιγούρτη σου* Κρήτ. (Ἱεράπ.) *Φέρε λίγο γάλα νὰ φκειάσουμε γιούρτ'* Βιθυν. (Κουβούκλ.) *Φάε γιγούρτη νὰ ἰδῆς καλὸς ἀποῦ ναι* Κρήτ. (Ραμν.) || Φρ. *Ἀσπρη ἡ θάλασσα, γιαούρτι* (ἐπὶ νηνεμίας) Φολέγ. *Τὸ νερό* ἔναι τέλεια γεργούτι, *δὲν βίνεται* (εἶναι θολό) Πελοπν. (Μάν.)

Τὸ λάδι ἔναι γεργούτι (εἶναι θολό, ἔχει πολλὴ *μ ο ὕ ρ α*) αὐτόθ. || Παροιμ. *Ποῖος λέει τὸ γιαούρτι του ξινό*; (οὐδεὶς κατηγορεῖ τὰ πράγματά του) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *Κάθε Κονιαρχὶὰ τὸ γιαούρτιν δῆς 'παινᾷ* (Κονιαρχὶὰ = ἡ κάτοικος τοῦ συνοικισμοῦ Κονιαρχιό. Συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Κῶς (Πυλ.) *Πῆξει διαγούρτι χωρὶς φωτιά* (ἐπὶ εὐφυοῦς) Πελοπν. (Χάβαρ.) *Μοῦ ξίνισ'* ἡ γιαούρτη (ἐπὶ ἀδιαφορίας) Πελοπν. (Γαργαλ.) *Θὰ μοῦ ξινίσῃ ἡ γιαούρτη* (συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Πελοπν. (Κοπαν.) *Τοῦ γάλα δίχους π'τιὰ δὲ γένιτι διαγούρτ'* (ἐπὶ τῆς ἀναγκαιότητος ὀρισμένων πραγμάτων) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Ὅταν ἔγινε ἡ θάλασσα γιαούρτι, ἔχασα τὸ κουτάλι μου* (ἐπὶ ἀδυναμίας ἐκμεταλλεύσεως εὐκαιρίας τινός) Κρήτ. (Ἐννιά Χωρ.) *Τώρα πὺν 'γίνην ἡ θάλασσα γιαούρτι σπάσαν δὲ κουτάλ-λια* (συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Κῶς (Πυλ.) *Τώρα π' γίν'κι κ' ἡ θάλασσα διαγούρτ'*, *ἡμεῖς δὲν ἔχουμε δόντια* (συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Ὅποιος καῖ 'ς τὸ χυλό, φυσάει καὶ τὴ γιαούρτη* (ἐπὶ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἔπαθε κακὸν τι καὶ ἔκτοτε προφυλάσσεται ἀπὸ ἀνυπαρκτον κίνδυνον) Πελοπν. (Βραχυν.) *Κάγκι ἡ βάβου 'ς τ' γουρκούτ', φ'σάει κί 'ς τ' γιαούρτ'* (συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Μακεδ. (Βόιον) *Ἀποῦ καῖ 'ς τὴ γολοκύθα, φυσᾷ καὶ τὸ γιγούρτι* (συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Κρήτ. (Μόδ.) *Ὅποιους καγῆ 'ς τοῦ τζουρβά, φ'σᾷ τσι τοῦ νιγούρτ'* (τζουρβάς = σούπα. Συνών. μετὰ τὴν προηγούμε.) Μ. Ἀσία (Κυδων.)

Μὴ γιγούρτι νὰ νιφτοῦμι | *ἀσπρονπρόσουποι νὰ βγοῦμι* (εἰρων. ἐπὶ ἀνθρώπων προσπαθούντων νὰ ἀποκρύψουν τὴν ἐνοχλήν των) Λέσβ. Συνών. *ἀ ι ρ ἄ ν ι ν* 2, *μ α ρ κ ἄ τ ι*, *ὁ ξ ὕ γ α λ α*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὶ. ὑπὸ τύπ. *Γιαούρτης* Ἀθῆν. *Διαούρτης* Ἀθῆν. *Διαγούρτ'ς* καὶ *Διαούρτ'ς* Στερελλ. (Ἀράχ.)

γιαουρτοβαπτισμένος ἐπίθ. Ἀθῆν. Ζάκ. "Ηπ. (Παραμυθ.) Κρήτ. (Ρέθυμν.) Πειρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά. — Γ. Σουρ., Ρωμ. ἀρ. 119 *γιαουρτοβαπτισμένος* Μακεδ. Πελοπν. (Λακων.) *γιαουρτοβαπτισμένους* Στερελλ. (Παρνασσ.) *γιαουρτοβαπτισμένος* Σύμ. *διαουρτοβαπτισμένος* Ζάκ. — Δ. Γουζέλ., Χάσ., 21.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ι α ο ὕ ρ τ ι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γ ι α γ ο ὕ ρ τ ι* καὶ *δ ι α ο ὕ ρ τ ι*, καὶ τοῦ *β α φ τ ι σ μ ἔ ν ο ς* μετοχ. τοῦ ρ. *β α φ τ ῖ ζ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *δ α φ τ ῖ ζ ω*.

1) Ὁ ἀλειμμένος διὰ μεγάλης ποσότητος γιαουρτιοῦ, Στερελλ. (Παρνασσ.): *Πάνου 'ς τοῦ γαβγά γυρίζ'* τοῦ τιτζίρ' *μὴ τοῦ γιγούρτ'* κί τὴ γαπέλουσι, *τ'ν ἔκανι γιαουρτοβαπτισμέν'*. 2) Μεταφ. ὁ οἶονεὶ μὴ βαπτισθεὶς κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας, ὁ ἀλλόθρησκος, ὁ ἄπιστος, ὁ ἀνυπόληπτος, ὑβριστικῶς ἐνθ' ἄν.: *Ἀ μπρὲ γιαουρτοβαπτισμένο, τί πυργάεις μετὰ τὸ μυαλό θ'* (πυργάεις = σοφίζεσαι, σκέπτεσαι) "Ηπ. (Παραμυθ.) *Πῆγες καὶ συνεταιρίστηκες μ'* αὐτὸν τὸν γιαουρτοβαπτισμένο! Ἀθῆν. Πειρ. κ.ά. *Ἀπὸ γιαουρτοβαπτισμένο περιμένεις καλὸ*; αὐτόθ. *Γιαουρτοβαπτισμένη* εἶναι καὶ δὲν πατάει 'ς ἐκκλησιὰ αὐτόθ. || Ποίημ.

Ἀκοῦς, βρωμομεθύστακα, διαουρτοβαπτισμένε; Δ. Γουζέλ., ἐνθ' ἄν.

γιαουρτοκεσές ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὐς. *γ ι α ο ὕ ρ τ ι* καὶ *κ ε σ ῆ ς*.

Μικρὸν δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τοποθετεῖται μικρὰ ποσότης γιαουρτιοῦ.